

Шесто Съобщение
Невестата като съвкупният воин

Четене от Писанията: Ефесяни 6:10-20

I. Ефесяни 6:10-20 разкрива, че невестата е колективен воин, борещ се срещу врага на Бога за Божието царство:

- А. Когато победоносната любяща Христос стане едно с Бога, за да бъде Божието обиталище, в очите на Бог тя е красива като Терса и прекрасна като Йерусалим; обаче, за врага тя е страшна като армия със знамена – П. П. 6:4:
1. Знамената показват готовност за битка и също така са знак, че победата е спечелена; че армията е страшна означава, че Господните победители ужасяват Божия враг, Сатана.
 2. Тази армия води битката за Божието царство в упадъка на Божиите хора, за да станат победителите, които отговарят на Господния призив (Откр. 2:7, 11, 17, 26; 3:5, 12, 21); В крайна сметка победителите ще станат съвкупната невеста, за да се оженят за Христос (19:7-9); след сватбата си тази невеста ще се превърне в армия, която ще воюва редом с Христос, нейния Съпруг, за да победи Антихриста с всичките му последователи (ст. 11-21).
- Б. Църквата като невестата всъщност е съвкупният човек в Божието намерение, който ще изпълни двойната цел да изразява Бога и да се справи с Божия враг – Бит. 1:26.
- В. Не само, че вечната Божия цел трябва да бъде осъществена и желанието на Христовото сърце да бъде задоволено, но и Божият враг трябва да бъде победен; за това църквата трябва да бъде воин.
- Г. Нашето ходене е за осъществяването на Божията цел, нашият живот е за удовлетворението на Христос, а нашето воюване е за поражението над Божия враг – Еф. 4:1; 5:2, 8; 6:10-11.

II. Свидетелството на Исус по време на хилядолетието е Христовата невеста – победителите, които са съ-царе на Христос – Откр. 19:7-9; 20:4, 6:

- А. Господното възстановяване е за подготовка на Христовата невеста (19:7-9; 21:2); в крайна сметка ние ще бъдем съобразени, за да бъдем чудесната Суламка, която, като дубликата на Соломон, е най-великият и краен праобраз на Новия Йерусалим като точното съответствие, невестата на Христос (Пна П. 6:13; Откр. 21:2, 9-10; 22:17а).
- Б. Суламката е оприличена на танца на два лагера или две армии (евр. маханайм) в очите на Бога; след като Яков видя Божиите ангели, двете Божии армии, той нарече мястото, където се намираше, Маханайм и раздели жените, децата и имуществото си на „две армии“ – П. на П. 6:13; Бит. 32:1-10:
1. Духовното значение на двете армии е силното свидетелство, че ние не само побеждаваме, но ние „свръх-побеждаваме“, чрез Този, Който ни е възлюбил според принципа на Тялото Христово – Рим. 8:37; 12:5; Втор. 32:30; Екл. 4:9-12.
 2. Бог не търси онези, които са силни сами по себе си; Той иска само слабоватите, по-слабите, жените и децата; онези, които са достойни да бъдат победители, ще бъдат по-слабите, които са зависими от Господа – 1 Кор. 1:26-28; 2 Кор. 12:9-10; 13:3-5; П. на П. 8:6.

3. Бог се нуждае от хора, които са едно с Него, хора, които са Му покорни, символизирано от сплетената коса (1:11), и послушни на Него с гъвкава воля, символизирана от шията с огърлици (ст. 10).
4. Когато обмисляме как да достигнем най-високия връх на божественото откровение, не трябва да се уповаваме на себе си, а да разчитаме на Господ като любов, сила и милост, за да ни направи съдове на милост, чест и слава – Рим. 9:16, 21-23.

III. Духовната война е необходима, защото сатанинската воля е в конфликт с Божията воля – Еф. 1:5, 9, 11; Мат. 6:10:

- А. В допълнение към Божието намерение, Божията воля, има и второ намерение, втора воля, защото сатанинската воля се противопоставя на божествената воля – Ис. 14:12-14.
- Б. Всяка война води началото си от конфликта между волята на Сатана и Божията воля.
- В. Духовната война е войната между Божието царство и царството на Сатана; за да се установи небесното царство, е необходима духовна борба – Мат. 12:26, 28; Откр. 12:11.
- Г. Ние ходим според истината и по благодат, живеем в любов и светлина и воюваме, за да покорим сатанинската воля – Еф. 4:1; 5:2, 8; 6:12.

IV. За да се справим с Божия враг, трябва да бъдем укрепени с величието на силата, която възкреси Христос от мъртвите и Го постави в небесните места, далеч над всички зли духове във въздуха – ст. 10; 1:19-22:

- А. Фактът, че трябва да бъдем укрепени в Господа, показва, че сами не можем да водим духовната война срещу Сатана и неговото зло царство; можем да воюваме само в Господа и в мощта на Неговата сила.
- Б. Повелята да бъдем укрепени предполага необходимостта да упражняваме волята си; ако искаме да бъдем укрепени за духовна война, нашата воля трябва да бъде силна и упражнена – Сб. 4:4; 7:4.

V. Воюването между църквата и Сатана е битка между нас, които обичаме Господа и сме в Неговата църква, и злите сили в небесните места – Ефесяни 6:12:

- А. Началствата, властите и световните управници на тази тъмнина са бунтовните ангели, които последваха Сатана в неговия бунт срещу Бога и които сега управляват в небесните места над народите на света – Кол. 1:13; Дан. 10:20.
- Б. Трябва да осъзнаем, че нашето воюване не е срещу човешки същества, а срещу злите духове, духовните сили в небесните места.

VI. Духовната война не е индивидуален въпрос; тя е въпрос на това Христовата невеста да бъде един съвкупен воин – Ефесяни 6:13:

- А. Църквата е един съвкупен воин и вярващите заедно съставляват този съвкупен воин; след като бъдем съвкупно формирани в армия, ще можем да се борим срещу Божия враг.
- Б. Божията стратегия е да използва църквата като Своята армия, за да воюва срещу врага; стратегията на Сатана е да ни изолира от църквата като Божията армия.
- В. Цялото Божие въоръжение е за Тялото, а не за отделните хора; само съвкупният воин може да носи цялото Божие въоръжение.

VII. За да воюваме в духовната война, трябва да облечем цялото Божие въоръжение - стих 11:

- А. Бог в Христос като реалността в нашия живот е нагръдникът, който укрепва цялото ни същество за духовната война – стих 14а.

- Б. Нагръдникът на праведността, който покрива съвестта ни и ни предпазва от обвиненията на Сатана, е Христос като нашата праведност – стих 14б; 1 Кор. 1:30.
- В. Христос е мирът за нас, за да бъдем едно с Бога и със светите; този мир е твърдата основа, която ни позволява да устоим срещу врага – Еф. 2:15; 6:15.
- Г. Вярата е щитът срещу огнените стрели на врага; Христос е Авторът и Завършителят на тази вяра – стих 16; Евр. 12:2.
- Д. Шлемът на спасението, който покрива ума ни, е спасителният Христос, когото преживяваме в ежедневието си – Еф. 6:17а; Йоан 16:33.
- Е. Мечът на Духа, който Дух е Божието слово, е нашето оръжие за нападение, с което разсичаме врага на парчета – Еф. 6:17б.
- Ж. Молитвата е единственото, решаващо и жизненоважно средство, чрез което прилагаме цялото Божие въоръжение, като правим всеки елемент от него достъпен за нас по един практичен начин – стих 18.

VIII. Обличайки цялото Божие въоръжение, ние сме способни да се противопоставим на хитростите, на лукавите планове на дявола – стихове 11, 13-14:

- А. Да седим с Христос означава да участваш във всички Негови постижения, да ходим в Неговото Тяло означава да изпълним вечната Божия цел, а да стоим в Неговата сила означава да се борим срещу Божия враг – 2:6; 4:1; 5:2, 8; 6:11, 13-14.
- Б. В борбата срещу врага най-важното е да устоим; след като сме направили всичко, трябва да устоим докрай.

IX. Всички ние трябва да видим, че в Господното възстановяване днес се намираме на едно бойно поле; трябва да си сътрудничим с Господа, за да воюваме срещу въздушните сили на Сатана, за да можем да спечелим повече от Христос за съграждането на Тялото Христово и подготовката на Христовата невеста, установявайки и разпространявайки Божието царство, за да може Христос да се върне, за да наследи земята.